

Jesus åbenbarer sig for os efter påske

1. søndag e. påske, 15.4.2012 i Århus med barnedåb. LGJ.

Salmer: 700 – 401 – 44 – Bred dine nådes - Garnet var ved at briste - 537 – 11.

Evangelium: Johannes 21,15-19

Da de havde spist, siger Jesus til Simon Peter: "Simon, Johannes' søn, elsker du mig mere end de andre?" Han svarede: "Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær." Jesus sagde til ham: "Vogt mine lam!" Igen, for anden gang, sagde han til ham: "Simon, Johannes' søn, elsker du mig?" Han svarede: "Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær." Jesus sagde til ham: "Vær hyrde for mine får!" Jesus sagde til ham for tredje gang: "Simon, Johannes' søn, har du mig kær?" Peter blev bedrøvet, fordi han tredje gang spurgte ham: "Har du mig kær?" og han svarede ham: "Herre, du ved alt; du ved, at jeg har dig kær." Jesus sagde til ham: "Vogt mine får! Sandelig, sandelig siger jeg dig: Da du var ung, bandt du selv op om dig og gik, hvorhen du ville; men når du bliver gammel, skal du strække dine arme ud, og en anden skal binde op om dig og føre dig hen, hvor du ikke vil." Med de ord betegnede han den død, Peter skulle herliggøre Gud med. Og da han havde sagt det, sagde han til ham: "Følg mig!!"

Hvad ville Jesus dem efter sin opstandelse? Og hvad vil han os? Hvorfor møder han os i ordet, i dåben og i nadveren? Fordi han vil give os tro og kalde os til efterfølgelse. "Følg mig!" Det begyndte med, at disciplene var der, hvor Jesus havde lovet at mødes med dem – tilbage i Galilæa. Vi er også her, hvor Jesus har lovet at møde os: i menighedens gudstjeneste, hvor vi læser hans ord og bruger dåben og nadveren, sådan som han har lært os det. Og så stod Jesus der bare pludselig og spurgte, om de fangede noget. Det gjorde de ikke. Men derefter fik de en stor fangst. Og de spiste sammen på standbredden. - Og det er her, at du kommer i fokus. Dig og Jesus, jer to.

Jesus taler personligt med en af dem, Simon Johannes' søn! Det var, hvad han oprindelig hed. Ved at kalde ham sådan, siger Jesus: Lad os nu gå helt tilbage til det inderste i dig og tage din baggrund med. Hvordan er det så med dig? Hvordan er det med din kærlighed til din Mester? Og hvordan er det med dit forhold til de andre, som han også gjorde alt for? Hvor stolt er du af dig selv i dag? "Elsker du mig mere, end de andre gør?" Det er spørgsmålet.

Stolthed har jo ofte noget at gøre med, hvad vi er i forhold til andre. Stolt. Er man dårligere end alle andre, er man ikke stolt. Er man på linje med de fleste, har man det nok nogenlunde med sig selv. Men er man bedre end de fleste, er man måske lidt stolt. Sådan havde Peter tænkt hidtil, ligesom vi måske tænker. Hvad synes de andre om mig? - Men stoltheden havde fået et knæk. Den var brudt sammen, sådan som det også kan vælte og brase sammen for os. Og forhåbentlig sker det før eller senere.

Lad os overveje spørgsmålet om kærligheden, som om det blev stillet til de to små, som blev døbt i dag. Ziva, datter af Cecilie og Stefan Lund, og Valentin, søn af Cecilie og Stefan Lund: Elsker Ziva sine forældre mere end Valentin gør? Og elsker Valentin sine forældre mere end hans ældre søskende gør? – Det lyder helt forkert at spørge sådan. Lige nu afhænger alt af forældrenes kærlighed, at forældrene giver de to små mad, tryghed og omsorg, snakker med dem og giver dem søvn og glæder i massevis.

Når Jesus alligevel stiller dette underlige spørgsmål til Peter, er det, fordi Peter selv havde lagt op til spørgsmålet ved at sige: "Hvis de andre svigter, så gør jeg det ikke." Han sammenlignede sig med de andre. Han anså sig for mere end de andre. Han byggede sit forhold til Jesus på sig selv og sin egen trofasthed. - Sådan kan også vi som kristne bygge vores liv på noget forkert. Derfor er det nødvendigt, at vi bliver spurgt: Hvad er du? Hvordan er det med din kærlighed? Bygger du på, at du er bedre end andre? – at du er mere? – eller bare at du er det, du er i dig selv?

Hvorfor må man da ikke være stolt af at være bedre end andre? Fordi det handler om "personsanseelse". Og der er ikke personsanseelse hos Gud. Simon Peter forklarer det i søndagens episteltekst: *Og når I påkalder ham som fader, der uden at gøre forskel på folk dømmes enhver efter hans gerning, skal I leve i guds frygt, så længe I er udlændinge her (1 Pet 1,17)*. Gud dømmes enhver uden personsanseelse. Derfor bør I leve i frygt for Gud!

Men kan du så ikke med rette være stolt af, at du lever et acceptabelt liv overfor Gud, og at Gud synes, at du er god nok, som du er? Men det er du jo netop ikke! - Det du som kristen kan være stolt af og glad for, er, at du er reddet. Du er reddet udelukkende på grund af et offer! Guds søn gav sit liv for os. Det offer redder enhver, som bliver reddet. Uden det offer bliver ingen reddet. Ingen! Og det er et meget stort offer. Peter skriver i søndagens brev: *I blev løskøbt fra det tomme liv, I havde overtaget fra jeres fædre, med Kristi dyrebare blod som af et lam uden plet og lyde (1 Pet 1,18-19)*.

Jesus vil med sit spørgsmål til Simon og os udrydde den tanke, at vi elsker mere ... er mere ... og har fortjent mere ... "Simon, elsker du mig mere end de andre gør?" Han svarer: "Du ved, Jesus" Og senere siger han: "Du ved alle ting!" Det med "mere end andre", tør jeg ikke længere tage i min mund. Men jeg ved, at jeg ikke kan være til uden dig. Jeg har dig kær.

Ham, som har ofret sig for dig, ved alle ting. Han ved alt om dit liv. Han ved alle ting hjemme hos dig og om alt i dit hjertekammer. Han kender også alt det, vi bevidst eller ubevidst skjuler for andre, alt det, du skjuler for dine forældre, for din menighed, for dine søskende, og for Gud. Det lærer Simon os. *Jesus, du ved alle ting!*

Hvordan fandt han ud af, at det hænger sådan sammen? Jo, de havde jo lige været ud at fiske. De havde fisket hele natten og intet fanget. Og så står der en mand inde på bredden og siger: "Kast ud på højre side af båden, så skal I få fangst!" Og det fik de. - Hvor vidste han de fra? Fordi han er Herren! 153 store fisk lå i garnet og fortalte Peter: "Herren ved alle ting!" Men Peter havde også erfaret det, da Jesus i påsken forudsagde hans selvsikkerhed og fald. Du mener, du er stærk, Simon, men jeg ved, at du er svag. Og Peter holdt fast ved, at han vidste bedst selv. Og derpå fornægtede han Jesus. Han gjorde det, han ikke skulle. - Jesus vidste alle ting.

Din Herre Jesus ved alle ting i dit liv. Det hele. Han ved, hvordan det vil gå dig, når du lever i hovmod og ikke vil lytte til dine søstre og brødre, når de fortæller dig, hvad Gud i Bibelen siger til dig, når du er i den og den situation. Han ved, hvordan det vil gå dig, hvis du ikke vil modtage tilgivelse og lade dig bære af hans løfter. Men du vil klare dig uden. Derfor græder han. Han lider. Han ser det hele. Simon Peter havde selv lært, at det var nødvendigt, at han modtog formaning. Men ville han høre det? Nej, han vidste selv bedst. Nu siger han: Du, Jesus ved bedst!

Da han havde set offeret, Jesus havde bragt, lærte han at lytte efter. Sådan er det at være kristen. Det er at se hans offer og at stole på det, fordi det er fyldt med kærlighed. At være kristen er at lytte til Jesus som din Herre, fordi han elsker dig! Det er den kristne tro. At du lytter til ham, fordi du har lært hans kærlighed at kende. Og når han så spørger efter din kærlighed, bliver du bedrøvet over dig selv og din fortid. Og hvad gør Jesus så? Han ved jo, at du ikke mere tør stole på dig selv. Du har givet op. Beviserne er for tydelige. Dine egne nederlag. Og alle de fisk, som ligger på stranden. Alle Guds velgerninger mod dig. Og dine egne synder. Hvordan kan du længere stole på andre end ham? Og du har fået ham kær, fordi han elsker dig. Da har vi det ligesom Ziva og Valentin, som blev døbt i dag, og som har deres forældre kær. Den kærlighed, som har kær, er den kærlighed, som ikke kan undvære. Det er vores kærlighed til Jesus.

Er det tilstrækkeligt, hvis du har en sådan kærlighed? Ja, det er jo troens væsen, at du ikke kan undvære, og at du stoler på, at han gør alt for dig. Alt. Han tilgiver dig. Og han viser dig vej. Han advarer dig og sætter grænser for dit liv, de gode grænser. Og han åbner vejen for dig, så du ikke går derhen, hvor *du* vil, men hvor *han* vil. Jesus siger det sådan til Simon: *Da du var yngre, gjorde*

du, hvad du selv ville. Og det blev også derefter. Men når du bliver ældre, vil du blive vejledt og ført af Gud. Og du vil komme derhen, hvor du ikke vil, men hvor Gud vil have dig.

Er det det, du ønsker, Simon? Jo, Simon Peter ønskede det. For hvordan kunne det blive andet end godt, hvis Jesus havde planlagt det. Sådan kan du også stole på ham. Gør det allerede mens du er ung, når du får børn, når du skal giftes, når du lever alene, når du skal træffe dine valg omkring søndag morgen om at gå i kirke og gå derhen, hvor Jesus har lovet at åbenbare sig og tale til jer.

Peter fik en opgave af Jesus: *"Vær hyrde for mine lam! Vogt mine får! Vær hyrde for mine får!"* Tre gange får han den samme opgave. Lammene nævnes først. Derefter fårene. Og igen alle fårene. Vogt mine får. Alle aldre. Små og store. Børn og gamle. Svigt ikke de små, men tag dig af dem! Og lad aldrig en gammel kristen blive glemt i ensomhed. Når du står i denne afhængighed af mig, som du nu har fortalt os om, så vid, at jeg vil bruge dig!

Jesus vil, at der er hyrder i enhver kristen menighed, også i vores tid og også i vores menighed og i vores liv. Der skal være mænd, som med Guds ord og sakramenter leder de kristne, så de får åndelig mad, hører Jesu røst, bliver oplært i troen, får tilgivelse, når de behøver tilgivelse, og bliver advaret, når de skal advares. Sådan har det været i 2000 år. Og tendenser i vores tid får ikke Jesus til at ændre sin vilje. **Det er også jer, kære menighed,** som i dag bliver bekræftet i jeres opgave: at I som menighed beder for, at der er en præst, kalder ham, støtter hans uddannelse og sørger for ham, så han kan gøre sit arbejde. Helligånden vil gøre det gennem jer, sådan som Paulus siger det i ApG 20,28: *Helligånden indsatte dem som tilsynsmænd i hans kirke, for de skal vogte hans hjord, som han købte med sit eget blod.*

Og I ved nu også, at dem, Jesus vælger, er svage mennesker, sådan som Peter var svag. Det er mennesker, som må tilstå og sige: Om jeg elsker mere end andre? Jeg kan kun sige, at Jesus ved, hvordan det er med mit hjerte. Og skal jeg selv sige det, så er det bare sådan, at jeg ikke på nogen måde kan undvære Jesus. Det ønsker jeg også gælder for resten af menigheden. Derfor vil jeg tjene jer og ofre mig for arbejdet i denne menighed. Fordi Jesus ofrede sig for os alle. Og opgaven er vores fælles opgave. Vi får lov at være får. Og samtidig skal vi sørge for hinanden med bøn, formaning, trøst, hjælp, sammenhold, fællesskab om søndagen og hver dag. Omsorg.

Sådan er vi kommet på den anden side af påske. Jesus lever. Han er hos os og ved alt. Og han vil sørge for, at denne menighed bevares i troen – og at du bevares i troen – ved Ordets tjeneste midt iblandt os. Amen.

Lagt på vivit.dk 15.4.2012